LIGJ
Nr.9811, datë 1.10.2007

PËR RATIFIKIMIN E "MARRËVESHJES NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË FEDERALE AUSTRIAKE PËR BASHKËPUNIMIN POLICOR"

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet "Marrëveshja ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë Federale Austriake për bashkëpunimin policor".

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.5488, datë 10.10.2007 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bamir Topi

MARRËVESHJE
NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË FEDERALE AUSTRIAKE MBI BASHKËPUNIMIN POLICOR

Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë dhe Qeveria Federale Austriake, të quajtura në vazhdim Palë Kontraktuese:

- *duke synuar* të kontribuojnë për zhvillimin e marrëdhënieve dypalëshe;
- *të sigurt* se bashkëpunimi në luftën ndaj krimit ndërkombëtar është me rëndësi për të dy shtetet;
- *të shqetësuar* nga rreziku i përhapjes së tregtimit ilegal të drogave dhe substancave psikotrope dhe të formave të tjera të krimit ndërkombëtar, që vënë në rrezik sigurinë ose interesa të tjera thelbësore të të dy shteteve;
- *me qëllimin* për të koordinuar aktivitetet e tyre në luftën kundër krimit ndërkombëtar të organizuar dhe migracionit ilegal;
- *duke u nisur* nga konventa e vetme mbi drogat narkotike të datës 30 mars 1961 në versionin e protokollit të datës 25 mars 1972, me të cilin u ndryshua konventa e vetme mbi drogat narkotike nga konventa mbi substancat psikotrope të datës 21 shkurt 1971, Konventa e Kombeve të Bashkuara kundër trafikut të paligjshëm të drogave narkotike dhe të substancave psikotrope të datës 20 dhjetor 1988, si edhe nga Konventa e Kombeve të Bashkuara kundër krimit të organizuar ndërkufitar të datës 15 nëntor 2000;
- *duke marrë parasysh* Konventën e Këshillit të Europës të datës 28 janar 1981 për mbrojtjen e njeriut në përpunimin automatik të të dhënave personale (ETS 108), protokollin shtesë të datës 23 maj 2001, si edhe rekomandimin nr.R (87) 15 të Komitetit të Ministrave të Këshillit të Europës të datës 17 shtator 1987 për rregullimin e përdorimit të të dhënave personale nga ana e policisë, duke përfshirë edhe të dhënat që nuk përpunohen në mënyrë të automatizuar,

ranë dakord si më poshtë:

Neni 1

Fushat dhe qëllimi i bashkëpunimit

Palët Kontraktuese marrin përsipër të bashkëpunojnë dhe të japin ndihmë zyrtare, në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar, nëpërmjet autoriteteve kompetente të përcaktuara në këtë Marrëveshje në mbrojtjen kundër rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik, si edhe në parandalimin dhe zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatave. Ky bashkëpunim përfshin në veçanti fushat e mëposhtme:

1. Mbjelljen ilegale, prodhimin, importin, eksportin ilegal, transportin dhe tregtimin ilegal të drogave narkotike, të substancave psikotrope dhe të prekursorëve;

2. Terrorizmin ndërkombëtar;

3. Forma të tjera të krimit ndërkombëtar të organizuar, duke përfshirë trafikimin e qenieve njerëzore dhe migracionin ilegal, krimin kundër pronës, krimin ekonomik dhe pastrimin e parave.

Neni 2

Format e bashkëpunimit

1. Bashkëpunimi i autoriteteve kompetente të Palëve Kontraktuese, në kuptimin e kësaj Marrëveshjeje kryhet në përputhje me legjislacionin kombëtar përkatës, si edhe në kuadrin e fushës përkatëse të kompetencës dhe përfshin në veçanti:

1. Informimin reciprok mbi rrethanat, njohja e të cilave mund të kontribuojë për mbrojtjen ndaj rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik, si edhe për parandalimin dhe zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatës; transmetimi i të dhënave personale lejohet vetëm, nëse kjo është e nevojshme për mbrojtjen ndaj rreziqeve të lartpërmendura, si edhe për zbulimin e veprave të lartpërmendura;

2. Përkrahjen reciproke në kërkimin e personave dhe në kërkimin e sendeve;

3. Zbatimin e masave policore të koordinuara të Palëve Kontraktuese në territorin e tyre për mbrojtjen ndaj rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik, si edhe për parandalimin dhe zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatave;

4. Dhënien e ndihmës së ndërsjellë në luftën kundër migracionit ilegal, sidomos kur ka të bëjë me nënshtetasit e Palëve Kontraktuese, si dhe ngritjen e masave të nevojshme organizative;

5. Shkëmbimin e përvojave në lidhje me zbatimin e dispozitave ligjore, parandalimin e krimit, si edhe metodat, mjetet dhe teknikat e aplikuara të kriminalistikës;

6. Shkëmbimin e përvojave të ekspertëve në fusha të caktuara të krimit, në mbrojtjen e dëshmitarëve, në migracionin ilegal dhe në organizimin e takimeve të ekspertëve.

2. Autoritetet kompetente të Palëve Kontraktuese bashkëpunojnë mbi bazën e kërkesave.

3. Informacionet sipas paragrafit 1, pikat 1 dhe 6, autoriteti kompetent i çdo Pale Kontraktuese në përputhje me legjislacionin e tij kombëtar ia jep autoritetit kompetent të Palës tjetër Kontraktuese edhe pa kërkesë, nëse ekzistojnë argumentime konkrete se njohja e tyre është e nevojshme për Palën tjetër Kontraktuese për mbrojtjen ndaj rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik ose për parandalimin dhe zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatave. Palët Kontraktuese mbështesin njëra-tjetrën në lidhje me sa më sipër, sidomos kur në territorin e njërës prej Palëve Kontraktuese kryhet ose përgatitet një vepër penale dhe ka informacione se ekziston një lidhje me territorin e Palës tjetër Kontraktuese.

4. Realizimi i bashkëpunimit ndërmjet autoriteteve kompetente të Palëve Kontraktuese mund të bëhet edhe nëpërmjet oficerëve ndërlidhës. Oficeri ndërlidhës kryen veprimtari të informimit dhe të këshillimit dhe nuk ka kompetenca ekzekutive. Detyrat e oficerit ndërlidhës caktohen nga autoritetet kompetente në përputhje me legjislacionin kombëtar.

Neni 3

Mbrojtja e dëshmitarëve

1. Autoritetet kompetente të Palëve Kontraktuese mbështesin njëri-tjetrin në mbrojtjen e

dëshmitarëve dhe të anëtarëve të familjes së tyre (në vijim "personi që duhet të mbrohet").

2. Mbështetja përfshin veçanërisht shkëmbimin e informacioneve, ndihmën logjistike dhe marrjen nën mbrojtje të personave që duhet të mbrohen.

3. Një marrëveshje e veçantë zbatimi do të rregullojë në çdo rast të veçantë modalitetet e bashkëpunimit në marrjen nën mbrojtje të personave që duhet të mbrohen.

4. Personi që duhet të mbrohet duhet të jetë i përfshirë në programin e mbrojtjes së dëshmitarëve të Palës Kontraktuese kërkuese. Personi që duhet të mbrohet nuk do të përfshihet në programin e mbrojtjes së dëshmitarëve të Palës Kontraktuese të kërkuar. Në zbatimin e masave mbështetëse në lidhje me mbrojtjen e këtij personi do të aplikohet legjislacioni i Palës Kontraktuese të kërkuar.

5. Nëse është e nevojshme, Pala Kontraktuese kërkuese mbulon shpenzimet e jetesës për personat që duhet të mbrohen, si edhe shpenzimet për masat e tjera, zbatimin e të cilave kjo Palë Kontraktuese ka kërkuar. Pala kontraktuese e kërkuar mbulon shpenzimet për personelin dhe materialet e nevojshme për mbrojtjen e këtyre personave.

6. Pala Kontraktuese e kërkuar, mund të përfundojë masat mbështetëse duke parashtruar arsye të rëndësishme pas informimit të parshëm të Palës Kontraktuese kërkuese. Në raste të tilla Pala Kontraktuese kërkuese është e detyruar ta marrë përsëri përsipër personin.

Neni 4

Autoritetet kompetente

1. Për bashkëpunimin në kuptimin e kësaj Marrëveshjeje, në përputhje me legjislacionin kombëtar, autoritetet kompetente janë:

1. nga Pala Shqiptare: Ministri i Brendshëm;

2. nga Pala Austriake: Ministri Federal i Punëve të Brendshme.

2. Palët Kontraktuese informojnë njëra-tjetrën mbi ndryshimet që do të ndodhin në kompetencën ose emërtimin e këtyre autoriteteve.

3. Shkëmbimi i informacioneve ndërmjet Palëve Kontraktuese në kuadrin e Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (ICPO-Interpol) mund të plotësohet në përputhje me legjislacionin kombëtar, nëpërmjet kontakteve direkte ndërmjet zyrave të specializuara.

Neni 5

Mbrojtja e të dhënave

Transmetimi i ndërsjellë i të dhënave personale (të quajtura në vazhdim: të dhënat) midis autoriteteve kompetente të Palëve Kontraktuese bëhet në përputhje me legjislacionin kombëtar përkatës, duke respektuar kushtet e caktuara nga ana e autoritetit dërgues dhe në përputhje me parimet e mëposhtme që u aplikohen në të njëjtën masë të dhënave të përpunuara me ose pa ndihmën e kompjuterit:

1. Pa marrë paraprakisht miratimin e autoritetit dërgues nuk lejohet që të dhënat e transmetuara të përdoren për asnjë qëllim tjetër, përveç qëllimeve që qëndrojnë në thelb të transmetimit. Një miratim i tillë mund të jepet vetëm, nëse legjislacioni kombëtar i Palës Kontraktuese që disponon këto të dhëna, lejon një përdorim për qëllime të tjera.

2. Të dhënat e transmetuara duhet të fshihen ose të korrigjohen që në momentin që:

a) këto të dhëna rezultojnë të pasakta; ose

b) autoriteti dërgues informon se të dhënat e transmetuara u hetuan ose u transmetuan në mënyrë të kundërligjshme, ose disa të dhëna të transmetuara në mënyrë të ligjshme sipas legjislacionit kombëtar të autoritetit dërgues duhet të fshihen më vonë; ose

c) të dhënat nuk nevojiten më për përmbushjen e detyrës së autoriteteve për të cilën janë transmetuar, me përjashtim të rasteve kur ekziston një autorizim i shprehur qartë se të dhënat e transmetuara mund të përdoren për qëllime të tjera.

3. Në rastin e një kërkese nga ana e autoritetit kompetent dërgues të një Pale Kontraktuese, autoriteti marrës duhet të japë informacion mbi çdo përdorim të të dhënave të marra.

4. Autoriteti dërgues kompetent garanton saktësinë dhe aktualitetin e të dhënave të transmetuara. Përveç kësaj, ka për detyrë të marrë parasysh domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin

lidhur me qëllimin e ndjekur për transmetimin dhe të kujdeset për respektimin e ndalimeve të transmetimit, sipas legjislacionit kombëtar përkatës. Kur del se janë transmetuar të dhëna të pasakta ose të dhëna që nuk duhej të transmetoheshin, ose duhet sipas legjislacionit të shtetit të autoritetit dërgues të fshihen më vonë disa të dhëna të transmetuara në mënyrë të ligjshme, autoriteti marrës duhet menjëherë të informohet mbi këtë. Nga ana e tij ky i fundit duhet të ndërmarrë menjëherë fshirjen ose korrigjimin e nevojshëm.

5. Nëse autoriteti marrës ka arsye të supozojë se disa të dhëna të transmetuara janë të pasakta ose duhet të fshiheshin, ai informon pa humbur kohë autoritetin dërgues rreth kësaj.

6. Autoritetet kompetente të Palëve Kontraktuese përkujdesen që për transmetimin e të dhënave të përdoren vetëm mjete të tilla komunikimi që ofrojnë një mbrojtje të përshtatshme të të dhënave kundër njohjes ose ndryshimit të paligjshëm nga të tretët gjatë procesit të transmetimit.

7. Autoriteti marrës ka për detyrë t'i mbrojë të dhënat e transmetuara në mënyrë të efektshme nga shkatërrimet e rastësishme ose të paautorizuara, humbjes së rastësishme, ndryshimit ose përcjelljes së mëtejshme të paautorizuar ose të rastësishëm, hyrjes së paautorizuar dhe publikimit të paautorizuar.

8. Autoritetet dërguese dhe marrëse janë të detyruara të dokumentojnë dërgimin, marrjen dhe asgjësimin e të dhënave. Dokumentacioni përmban arsyen e dërgimit, përmbajtjen, autoritetin dërgues dhe autoritetin marrës, momentin e transmetimit, si edhe të asgjësimit të të dhënave. Këto regjistrime duhet të mbrohen nëpërmjet masave të përshtatshme paraprake kundër përdorimit për qëllime të tjera dhe një shpërdorimi tjetër, dhe duhet të ruhen tri vjet. Pas këtij afati duhet të fshihen menjëherë. Të dhënat e dokumentacionit lejohen të përdoren për kontrollin e respektimit të dispozitave ligjore të rëndësishme për mbrojtjen e të dhënave.

9. Personi, të cilit i referohen të dhënat ka të drejtë të marrë, duke dëshmuar identitetin e tij dhe në bazë të një kërkese, nga autoriteti përgjegjës për përpunimin në një formë përgjithësisht të kuptueshme dhe pa vonesë të paarsyeshme informacione mbi të dhënat e transmetuara ose të përpunuara në lidhje me personin e tij në kuadrin e kësaj Marrëveshjeje, origjinën e tyre, marrësit e mundshëm dhe kategoritë e marrësve, qëllimin e parashikuar të përdorimit dhe bazën ligjore dhe të bëhet korrigjimi i të dhënave të pasakta dhe fshirja e të dhënave të përdorura në mënyrë të palejueshme. Përveç kësaj Palët Kontraktuese sigurojnë që i interesuari në rast të cenimit të të drejtave të tij për mbrojtjen e të dhënave, të ketë mundësi t'i drejtohet me një ankesë të efektshme një gjykate të pavarur dhe të paanshme të bazuar në ligj sipas nenit 6, paragrafi 1, të Konventës mbi Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe të Lirive Themelore (Konventa Europiane mbi të drejtat e njeriut) dhe që t'i jepet mundësia të kërkojë nëpërmjet një gjykate një shpërblim ose një formë tjetër kompensimi legal. Detajet e procedurës për realizimin e këtyre të drejtave varen nga legjislacioni kombëtar i Palës Kontraktuese tek e cila është bërë kërkesa. Palët Kontraktuese sigurojnë në këtë rast të paktën një nivel mbrojtjeje siç rezulton nga Konventa nr.108 e Këshillit të Europës mbi mbrojtjen e njeriut në përpunimin automatik të të dhënave personale, nga protokolli shtesë nga data 23 maj 2001, si edhe nga rekomandimi nr.R (87) 15 i Komitetit të Ministrave të Këshillit të Europës nga data 17 shtator 1987 për rregullimin e përdorimit të të dhënave personale nga ana e policisë, duke përfshirë edhe të dhënat që nuk përpunohen në mënyrë të automatizuar. Në rast të një kërkese për marrjen parasysh të këtyre të drejtave, autoriteti që disponon të dhënat i jep autoritetit dërgues mundësinë të paraqesë pozicionin e tij para se të marrë një vendim mbi kërkesën.

Neni 6

Ruajtja e sekretit

Informacionet e transmetuara për qëllimet e kësaj Marrëveshjeje i nënshtrohen parimisht sekretit zyrtar. Pala Kontraktuese që merr informacione sipas kësaj Marrëveshjeje siguron për këto të paktën një ruajtje sekrete të barasvlefshme me atë të Palës Kontraktuese dërguese.

Neni 7

Konsultimet

Në rast nevoje, nëpunës drejtues të autoriteteve kompetente të Palëve Kontraktuese mund të bëjnë konsultime për të diskutuar mjete dhe rrugë për zbatimin efektiv të kësaj Marrëveshjeje, si edhe masa të mundshme për zhvillimin e mëtejshëm dhe përmirësimin e bashkëpunimit.

Neni 8
Rregullimi i përjashtimeve

1. Nëse një Palë Kontraktuese është e mendimit se përmbushja e një kërkese ose një lloj tjetër bashkëpunimi mund të cenonte sovranitetin e saj, sigurinë e saj, rendin e saj publik ose interesa të tjera thelbësore të vendit të saj, ose mund të shkelte parime të legjislacionit të saj kombëtar, ajo mund të refuzojë plotësisht ose pjesërisht mbështetjen e saj, ose ta lidhë me plotësimin e disa kushteve.

2. Pala Kontraktuese që ka bërë kërkesën duhet të informohet mbi vendimin duke i dhënë arsyet.

Neni 9
Shpenzimet

Përsa nuk caktohet ndryshe në këtë Marrëveshje, çdo Palë Kontraktuese mbulon vetë shpenzimet që i rezultojnë nga aplikimi i kësaj Marrëveshjeje.

Neni 10
Raporti me rregullimet e tjera

Nga dispozitat e kësaj Marrëveshjeje nuk preken të drejtat dhe detyrimet e Palëve Kontraktuese nga marrëveshjet ndërkombëtare.

Neni 11
Interpretimi i Marrëveshjes

1. Mosmarrëveshjet mbi interpretimin ose zbatimin e kësaj Marrëveshjeje zgjidhen nëpërmjet negociatave direkte midis autoriteteve kompetente të Palëve Kontraktuese.

2. Nëse nuk arrihet një zgjidhje nëpërmjet negociatave sipas paragrafit 1, çështja do të zgjidhet në rrugë diplomatike.

Neni 12
Mbarimi i vlefshmërisë së një marrëveshjeje të mëparshme

Me datën e hyrjes në fuqi të kësaj Marrëveshjeje shfuqizohet marrëveshja midis Ministrisë së Rendit Publik të Republikës së Shqipërisë dhe Ministrit Federal për Punë të Brendshme të Republikës së Austrisë mbi bashkëpunimin në luftën ndaj krimit të organizuar ndërkombëtar dhe të tregtimit ilegal ndërkombëtar të drogave narkotike nga data 12 dhjetor, 1996.

Neni 13
Hyrja në fuqi dhe denoncimi

1. Kjo Marrëveshje hyn në fuqi në ditën e parë të muajit të tretë pas momentit kur Palët Kontraktuese informojnë njëra-tjetrën mbi plotësimin e procedurave të brendshme ligjore përkatëse të nevojshme për këtë.

2. Kjo Marrëveshje lidhet nga të dyja Palët për një kohëzgjatje të pacaktuar. Me mirëkuptim të dyanshëm mund të bëhen në çdo kohë ndryshime të kësaj Marrëveshjeje.

3. Kjo Marrëveshje mund të denoncohet nga Palët Kontraktuese në rrugë diplomatike. Denoncimi hyn në fuqi tre muaj pas marrjes së njoftimit nga Pala tjetër Kontraktuese.

Bërë në Tiranë, më 29 qershor 2007 në dy origjinale, secila në gjuhën shqipe dhe gjermane, ku të dy tekstet janë autentikë.